

Unn Åshild Bærug

MINNEORD

BJØRG PALM THERKELSEN

ANNE THORSBY

ANNE-LISE STADSKLEIV

Unn ville fylt 74 år 8. juni, men hun sovnet stille inn på Halden hospice 7. februar i år. Hun fikk kreft i 2014, gikk igjennom en krevende behandling og satset alt på å bli frisk, men sykdommen utviklet seg videre. Hun hadde alltid trent og tatt vare på helsen, noe hun fortsatte med. Som den sterke og selvstendige personen hun var, sto hun på også etter at hun ble syk, totalrenoverte hus og hage og stilte opp for barn og fire barnebarn når de trengte det. Et halvt år før hun selv ble syk mistet hun brått sin mann. De hadde tre barn som hun var svært stolt av.

Hun vokste opp i Kjøse, med to eldre søstre som hun var svært glad i. På Bø landsgymnas tok hun naturfaglinjen og begynte å studere medisin ved Universitetet i Oslo i 1964. Vi studerte sammen og ble venner for livet. Unn gjorde seg fort bemerket med sin dialekt, kraftige stemme, kvikke replikker og klare meninger om det meste. Hun var engasjert, viljesterk, målrettet, flink og arbeidsom. Unn var opptatt av kvinners rettigheter og helse og bestemte seg alt da for å bli gynekolog. I 1970 avsluttet vi medisinstudiene.

Etter turnustjeneste ved Rjukan sykehus og Tinn distrikt flyttet hun til Trondheim og påbegynte spesialiseringen i gynekologi. Her traff hun kirurgen Øivind Hansen. De giftet seg og flyttet til Halden i 1981, hvor hun åpnet gynekologipraksis. Hun jobbet mye, holdt seg faglig oppdatert og ga pasientene god behandling og oppfølging. I 2012 ble hun pensjonist.

Etter studiets slutt har vi hatt jevnlig kullsamlinger. Unn stilte alltid opp. De siste fire årene har vi fire også hatt en lunsjklubb. Unn var et hedersmenneske og trengte noen gode råd, støtte eller trøst, var hun der.

Helt til det siste hadde vi lange telefonsamtaler med mye latter. Hun var livsglad og ønsket sterkt å få leve videre. Hun etterlater et stort savn. Våre tanker går til barna, Helene

Kathrine, Jan Reidar og Bjørn Håkon.

Publisert: 8. mai 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0207
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no